

Ik zie erg veel zieke ridderzuring. Is het verstandig deze niet te rooien en niet te maaien?

Antwoord :

Ook grasland(on)kruiden zijn soms gevoelig voor een ziekteaantasting door o.a. schimmels, bacteriën en virussen. Op het blad kunnen dan bijvoorbeeld roest- en meeldauwsoorten voorkomen. Het gevolg hiervan is dat de bladgroei kan stagneren en bij een langdurige aantasting het blad en de bovengrondse plantendelen kunnen afsterven. Bij ridderzuring (*Rumex obtusifolius*) kunnen diverse roestsoorten voorkomen, vooral in de nazomer en de herfst. Een ziekteaantasting van het blad doet het blad meestal verschrompelen maar heeft niet tot gevolg dat de gehele plant afsterft en verdwijnt. De wortels blijven voldoende levenskrachtig en kunnen in hetzelfde seizoen of in een volgend voorjaar weer opnieuw uitlopen en jonge bladspruiten maken.

De bestrijding van ridderzuring aangetast door een ziekte, bijvoorbeeld roest, kan door middel van rooien dan ook het beste gewoon worden voortgezet. In hoeverre het afmaaien van zieke ridderzuringplanten een extra stimulans is, of juist niet, om weer nieuwe uitlopers te vormen in vergelijking met het niet afmaaien, is niet precies bekend. Afmaaien van grote en grove ridderzuringplanten heeft wel het voordeel dat het omringde gras nog wat kan uitstoelen en de open plek op kan vullen. Ook kan wellicht nog zaadvorming worden voorkomen.

Er zijn op laboratoriumschaal diverse proeven uitgevoerd om ridderzuring biologisch te bestrijden via insectenvraat (*Coleoptera* kever) in combinatie met een roestbesmetting. De bladproductie werd wel teruggedrongen maar de planten vormden wel weer nieuwe spruiten. Voor de praktijk biedt dit dus nog geen oplossing.

Deze vraag is beantwoord op: 21-9-2005